

til oplysninger af den type og karakter, får adgang til registeret, og jeg synes, det er vigtigt at få sagt her fra talerstolen, ikke mindst efter SF's og Enhedslistens indlæg, at de offentlige myndigheder, der får adgang til Indkomstregisteret, kun får adgang til det i det omfang, de i forvejen via lovgivning har hjemmel til det.

Det vil altså sige, at der skal ligge lovgivning, som vi har vedtaget i Folketinget, til grund for, at man får adgang til oplysningerne. Der er med andre ord ikke tale om et tagselvbord, men et helt lovreguleret område for, hvilke oplysninger man har adgang til.

Så er der nogle, der siger: Hvorfor fortsætter Direktoratet for Kriminalforsorgen, politi og anklagemyndighed ikke bare med at gøre tingene, som de altid har gjort det? Hvorfor skal de have den her adgang, bare fordi registeret nu er der? Til det er der altså at sige, at det vil lette arbejdsbyrden, at de oplysninger, man måske tidligere skulle bruge mange ressourcer på at fremskaffe, nu kan fremskaffes ved at benytte sig af terminaladgangen og informationerne fås tilbage umiddelbart.

Så det er simpelt hen en lettelse af arbejdsprocessen, og der synes jeg da det ville være ærgert, hvis vi ikke giver offentlige myndigheder de muligheder, der er for at effektivisere arbejdsprocessen og ad den vej både skabe bedre resultater og altså også lette deres arbejdsdag.

Det er vigtigt at få sagt, at den terminaladgang, som der her foreslås givet til Indkomstregisteret til politi, anklagemyndighed og Direktoratet for Kriminalforsorgen, ikke giver dem berettigelse til at få adgang til andre eller flere oplysninger, end der allerede er i dag i medfør af forvaltningsloven og persondataloven.

Jeg synes, det er vigtigt at få understreget, selv om jeg synes, det er helt i orden, at man også gerne vil have en mere principiel diskussion, at her er der altså ikke tale om, at man får adgang til andet, end hvad gældende lovgivning alligevel giver mulighed for, og at adgang til registeret således alene forenkler procedurerne for indhentelse af de relevante oplysninger.

Men jeg er da glad for, at selv om der har været rejst et par kritiske spørgsmål undervejs, at der også er en stor opbakning til lovforslaget. Og så ser jeg selvfølgelig frem til udvalgsbehandlingen, hvor jeg i hvert tilfælde kan forstå at såvel SF som Enhedslisten har nogle uddybende skriftlige spørgsmål i forbindelse med lovforslagets behandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 130: Forslag til lov om ændring af konkursloven. (Hurtigere behandling af konkursboer).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 31/1 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hurtigere behandling af konkursager er i erhvervslivet og blandt erhvervsjurister blevet diskuteret lige så længe, som jeg kan huske, og så tog man sig jo sammen til en reform for en del år siden. Jeg synes, man kan læse ud af det forslag her, at det ikke rigtig virkede. Så nu prøver vi på en anden måde. Vi er meget optaget af, at vi nu vitterlig også får en hurtigere konkursbehandling af hensyn til alle parter, af hensyn til økonomien og de menneskelige omkostninger, der også kan være ved konkursboer.

Kl. 10.50

Hvis man ser tilbage på, hvad vi har foretaget os her i Folketinget i de sidste par år, ser jeg det sådan, at vi både med retsreform og småsagsproces osv. lægger op til, at dommerne i højere grad skal træde i karakter som retsledere, også så det kan ses og høres.

Vi ser den måde, som dette lovforslag er udformet på, som en fortsættelse af den tendens. Her er der altså nogle helt klare regler om, hvad dommeren skal forlange. Og dermed sender vi ikke bare en bøn, men en kommando videre, om, at der nu skal holdes kontrol med det her område. Nu nytter det ikke noget, at advokater bare har fyldt lommebøger og bare skælder ud

på hinanden, og den ene vasker hænder og skylder skylden på den anden. Nu er der altså et ansvar og nogle frister og nogle krav om at få at vide, hvor langt sagen er. Vi forsøger så løbende at holde øje med – det tror jeg også justitsministeren selv vil – om det fungerer, for vi kan ikke blive ved med at stå herinde i Folketinget og forsøge at lave regler for noget, som parterne selv burde være interesserede i at få afsluttet.

Vi støtter forslaget.

Formanden:

Tak til fru Birthe Rønn Hornbech. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Karen Hækkerup (S):

Det er den store forbrødringsdag i dag. Socialdemokraterne støtter også forslaget. Vi kan selvfølgelig ikke have noget som helst imod, at der skal være en hurtigere og mere effektiv behandling af konkursboer. Tværtimod synes vi at de initiativer, der ligger i det her forslag, er ualmindelig fornuftige, og vi håber, at det vil lette livet og hverdagen for dem, som står midt i behandlingen af sådan nogle sager her.

Der er dog en enkelt ting, jeg gerne vil spørge om, og det er finansieringen. For regeringen vurderer, at de økonomiske og administrative konsekvenser ved forslaget er så små, at de kan holdes inden for domstolenes eksisterende bevillingmæssige rammer. Det betvivles dog i høringssvarene både fra Domstolsstyrelsen, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Dommerfuldmægtigforeningen og præsidenten for Sø- og Handelsretten, der alle sammen siger, at de vil have behov for flere jurister og flere ressourcer.

Nu er Socialdemokraterne jo med i aftalen om domstolsreformen, så jeg vil blot bede ministeren bekræfte, at er penge nok til få løst den her tilsynsopgave i de rammer, som ligger allerede nu, og så bede ministeren om også at holde øje med, om der skulle være tegn på, at det modsatte alligevel er tilfældet, sådan at vi kan blive oplyst om det med det samme.

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Og så er det hr. Kim Christiansen som ordfører.

Kim Christiansen (DF):

Dansk Folkeparti ser positivt på hensigten med dette forslag, nemlig det at sikre en hurtigere og mere effektiv behandling af konkursboer.

Dansk Folkeparti mener, det er vigtigt i forhold til konkursramte, kreditorer og den generelle tillid til insolvensbehandlingssystemet, at bobehandlingen ikke trækker unødvendig længe ud. En unødvendig lang behandlingstid kan være en stor belastning for de involverede parter, og derfor kan vi kun gå ind for en hurtigere og mere effektiv bobehandling.

Det fremgår endvidere af fremstillingen, at Konkursrådet i en undersøgelse af Sø- og Handelsrettens sagsbehandlingstider vurderer, at bobehandlingen i dag ikke i alle tilfælde foregår så hurtigt og effektivt, som det er muligt. Der er således behov for at få strammet op på dette område, og vi hilser derfor dette forslag velkommen.

Vi kan tilslutte os ideen om at tildele skifteretten en ny tilsynsrolle på området. Vi ser gerne indførelsen af et skærpet og løbende tilsyn med behandlingen af det enkelte konkursbo. Vi finder tillige princippet om, at fastsættelse af vederlag til kuratorer skal afspejle kvaliteten af fremdriften i bobehandlingen, for rimeligt og kan derfor også tilslutte os dette punkt.

Hvis jeg skulle dryppe en lille smule malurt i bageret, synes jeg måske også, at jeg savner et eller andet fra justitsministeren – men det kan jeg nok få et svar på – om de tilfælde, hvor der sker en uhensigtsmæssig bobehandling, altså, hvor man reelt erklærer folk konkurs, og hvor det så viser sig, at vedkommende ikke har været insolvent. Vi kender alle sammen Bøje-sagen, men der kunne også opstå sager i fremtiden. Jeg kunne godt tænke mig, at man byggede lidt ind om det.

Men ud over det kan Dansk Folkeparti tilslutte sig de væsentligste punkter i forslaget.

Kl. 10.55

Formanden:

Tak til hr. Kim Christiansen. Og så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Tom Behnke (KF):

Også Det Konservative Folkeparti kan støtte op om lovforslaget her, der igen prøver at få strammet lidt op, og understreger, at det er vigtigt, at der bliver en hurtigere behandling af konkursboer af hensyn til alle parter. Det er vigtigt, at det sker hurtigt. Det er også vigtigt, at det sker effektivt og grundigt, men man må selvfølgelig ikke glemme, at det også skal ske forsvarligt. Det må aldrig gå så hurtigt, at forsvarligheden sættes over styr, så derfor mener jeg, at det skal

være effektivt, grundigt og forsvarligt. Det synes jeg er vigtigt at understrege i den her sammenhæng.

De tiltag, som lovforslaget lægger op til, er jo bl.a., at kurator simpelt hen bliver pålagt, at han skal fremme boet mest muligt. Kurator får maksimalt 4 måneder til at udarbejde en statusoversigt, så man har mulighed for at komme videre med sagen, og kurator skal udarbejde en redegørelse om, hvad han har gjort, og hvor meget tid han har brugt på det, således at det kan indgå i vurderingen af hans arbejde. Skifteretten bliver også pålagt at skulle føre et skærpet tilsyn med kuratorerne, og det tror jeg også vil være med til at effektivisere og gøre, at man, om jeg så må sige, bliver holdt til ilden hele tiden og ikke lader sagen ligge længere end højst nødvendigt, men at man hele tiden arbejder frem imod, at sagen bliver afviklet.

Og sidst, men ikke mindst, tror jeg, at det er et meget effektivt redskab, der nu bliver indført i lovforslaget, nemlig at kvaliteten af kurators arbejde får direkte betydning for vederlaget til kurator. Og er der noget, man kan tage sig sammen til, er det i hvert fald i forhold til, hvad der står nederst på linjen, når man får udbetalt sin månedsløn. Så jeg tror, at alene det, at man her får nogle pålæg og også nogle økonomisk motiverende faktorer til, at man får behandlet boerne hurtigt og effektivt og godt, kan være med til at fremme sagsbehandlingen, så vi får en hurtigere behandling af konkursboer – noget, som vi i hvert fald fra konservativ side meget gerne ser, og derfor støtter vi lovforslaget.

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Og så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Så vil jeg fortsætte det, som fru Karen Hækkerup kaldte den store forbrødring mellem partierne i Folketinget på justitsministerens område i dag. Formålet med det her lovforslag er jo at sikre en hurtigere og mere effektiv behandling af konkursboer, og det er et lovforslag, der i hvert fald i hovedtræk bygger på Konkursrådets betænkning fra 2006.

Det Radikale Venstre kan naturligvis bakke op om både en hurtigere og en mere effektiv behandling af konkursboerne. Det vil være til fordel for alle de parter, der er involveret i de sager, og vi har sådan set ikke mere at tilføje, ud over at vi støtter forslaget.

Formanden:

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Og så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Det er i hvert fald en kedelig formiddag, fordi vi er så enige. Men man kan også sige om det her lovforslag, at det er hen til kommoden og tilbage igen. Vi prøvede i 1996 at se, hvorvidt vi kunne give fordringshaverne nogle flere beføjelser, for de var jo selv, begge parter, interesseret i, at det skulle gå hurtigt. Det lykkedes bare ikke. Så nu må vi håbe, at skifteretten på den her måde via en bedre ledelse og ved at fastsætte nogle klare krav til kurator rent faktisk kan få konkursboerne til at komme hurtigere igennem systemet. Men, som hr. Tom Behnke sagde, skal retssikkerheden naturligvis også varetages.

Så vi støtter også lovforslaget.

Formanden:

Tak til fru Anne Baastrup. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan også støtte forslaget. Vi er også fuldstændig enige i, at der er behov for at få konkursbobehandlingen til at fungere både hurtigere og mere effektivt, selvfølgelig, som fru Anne Baastrup siger, under behørig hensyntagen til retssikkerheden, men vi mener, at man har fundet en fornuftig balance med det forslag, som er fremsat her.

Der er jo i høringssvarene specielt peget på lidt om fristerne og spørgsmålet om, om især ikkeprofessionelle kreditorer kan forstå det her med, at der i loven står, at man skal anmelde inden 4 uger, og forstå, at det, at man ikke har fået anmeldt, ikke betyder, at man mister sit krav. Og der har Forbrugerrådet et forslag om, at man skulle skrive det direkte i bestemmelsen, og jeg synes i hvert fald lige, at vi skal have en overvejelse om, hvorvidt det er nødvendigt eller ej. Man kan sige, at de fleste, der har et krav mod konkursboet, vel vil søge en eller anden form for rådgivning for at få afklaret, hvordan de skal forholde sig, og så er det nok næppe selve lovteksten, de umiddelbart slår op i. Men det er i hvert fald noget, som vi synes bør overvejes igen.

Kl. 11.00

Finansrådet har så været inde på, at 4 uger er meget kort tid til at finde ud af, om man vil anlægge en sag, hvis ens krav bliver afvist, og jeg

kan forstå på kommentarerne fra Justitsministeriet, at man lægger op til, at det simpelt hen skal stå i det, der bliver sendt af sted fra kurator, at man gør opmærksom på det. Vi synes, at det er en fornuftig måde at gøre det på. Det burde være muligt inden for 4 uger at finde en advokat og få et første krav af sted. Så vi støtter det.

Der er lige spørgsmålet om ressourcer, som bliver rejst fra domstolenes side. Hvis man skal have en mere effektiv retsledelse, som vi synes der kan være behov for i sager om behandling af konkursboer, dødsboer og andet, men også i andre civile retssager, så kræver det altså også nogle ressourcer. Vi er med på, at domstolsreformen måske på sigt kan betyde, at der kommer flere ressourcer. Omvendt er i hvert fald nogle af de meldinger, jeg får fra aktive advokater, at lige nu er mange af domstolene ved at segne under byrden af at flytte osv. og kan slet ikke overkomme arbejdsmængden. Sager forsvinder i flyttekasser osv.

Derfor er spørgsmålet, om der er behov for nogle ekstra ressourcer i en overgangsperiode, når vi samtidig kommer med det her nye, hvor man skal arbejde mere effektivt. Det synes jeg i hvert fald er væsentligt lige at overveje.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at takke alle Folketingets partier for støtten til lovforslaget og sige til SF's ordfører, fru Anne Bastrup, at jeg nu ikke synes, det er så kedeligt, at vi er enige. Det klæder nu også Folketinget, at der er sager, som vi kan samles om, og det har vi kunnet i denne sag.

Så vil jeg for øvrigt give fru Anne Bastrup ret i, at det måske er to skridt frem og et tilbage. Vi har forsøgt mange ting igennem årene for at få fremmet behandlingen af konkursboer, og det er en balancegang, fordi man jo ofte kan føle sig fristet til at spørge: Hvorfor ikke bare opstille nogen ultimative frister, for så ved folk, hvad de har at regne med? Men imod det taler jo, at der er nogle sager og nogle boer, det tager lang tid at opføre, og det vil være et stort retssikkerhedsmæssigt problem, hvis folk så ikke får deres sag ordentligt behandlet, fordi det hele skal jages igennem.

Derfor er jeg også glad for, at der har været opbakning til, at vi nu prøver en anden metode, hvor skifteretten kommer til at sørge for, at der

er tempo på sagen hele tiden. Og kurator bliver i den grad motiveret til at sørge for, at sagen bliver behandlet til tiden, for ellers kommer vedkommende til at kunne se det på den aflønning, han eller hun i sidste ende vil få, hvis han eller hun har smølet med bobehandlingen.

Der var to spørgsmål overordnet set. Det ene kom fra Socialdemokratiets ordfører, fru Karen Hækkerup. Jeg vil sige, at der jo ikke er nogen aftale mellem Folketingets partier på domstolenes område, for det finansierer regeringen jo selv, men jeg anerkender naturligvis, at der er en stor lovgivningsmæssig aftale om hele domstolsreformen. Jeg kan berolige fru Karen Hækkerup og sige, at det er vores helt afgjorte vurdering, at der er ressourcer til rådighed, og det er så også et svar til fru Line Barfod. I og med at reformen altså også frigør mange ressourcer, er der ressourcer til at gennemføre det her. Så jeg håber, at det klare svar til fru Karen Hækkerup beroliger den socialdemokratiske ordfører.

Dansk Folkeparti og hr. Kim Christiansen nævnte problemstillingen om en u hensigtsmæssig bobehandling. Vi kan forestille os, at der er en kreditor, der går ned og siger: Jeg ønsker at erklære en mand konkurs, jeg kan ikke få mine penge. Det viser sig så, at der er masser af penge, og at der sådan set ikke er noget som helst grundlag for at søge om en konkursbegæring. Jamen så vil skifteretten på et tidspunkt opdage, at der er rigeligt med penge, og så stopper behandlingen af sagen.

Man kan sige, at det nok er at gå lidt videre, end hvad det her lovforslag handler om, men jeg vil sige til hr. Kim Christiansen, at den umiddelbare vurdering er, at hvis en person måske i irritation over ikke at få sine penge gik ned og erklærede en anden konkurs og det viste sig, at der var penge nok, så kunne der sådan set i sidste ende efterfølgende blive tale om et erstatningsansvar, hvis en person har påført andre en u hensigtsmæssighed, som det må være at blive erklæret konkurs, når man ikke er det. Så det er der en mulighed for i gældende lovgivning. Men hvis hr. Kim Christiansen er interesseret i det, er det noget, vi kan drøfte videre under udvalgsbehandlingen.

Ellers vil jeg takke for opbakningen til lovforslaget og sige, at jeg også her ser frem til den udvalgsbehandling, som vi står over for.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 143: Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love. (Landskatterettens og Skatteministeriets kompetence i visse sager m.v.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 31/1 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Andersen (V):

Det her forslag er en udløber af den store skattefusion, som vi netop har været igennem. Man kan sige, at L 143 fra skatteministeren er alt godt fra havet, og det lever det til fulde op til. Men det er samtidig nyttigt, fordi det er med til at præcisere en række ting, og det er med til at samle op på nogle af de erfaringer, der er gjort, siden fusionen blev vedtaget og gennemført, og som nu viser sig at have brug for en præcisering.

Jeg skal ikke med de få minutter, jeg har til rådighed her, gennemgå forslaget fuldstændigt, men blot fremhæve nogle enkelte elementer.

Forslaget præcisere, at en borger naturligvis kan klage til SKAT over en substantiel anke i en afgørelse, og det vil så blive behandlet i ankenævn eller Landsskatteretten. Man kan også klage over andre ting i forbindelse med en sagsbehandling, som ikke har noget direkte med substansen at gøre.

Og så klargøres det, at det ikke er ministeriet, der er forpligtet til at udrede sagen, men at man er myndighed for at igangsætte en afgørelse af denne sag ved SKAT. Det er udtryk for fornuftig armslængde. I det hele taget er forslaget udtryk for, at man ønsker at øge retssikkerheden for skatteborgerne og for virksomhederne.

Det gøres også i lovforslaget klart, at personer kan klage til Landsskatteretten, når der er gået 3

måneder og et skatteankenævn ikke har truffet afgørelse i en ankesag. Det er bestemt til fordel for borgerne.

Samtidig er der en præcisering om statsgaranterede studielån, og her klargøres det, hvad der er SKATs, og hvad der er Økonomistyrelsens forpligtelser. Det er også yderst fornuftigt.

Et lille element er, at det præciseres, at der i nogle motorafgiftssager i Landsskatteretten kan møde mere end to motorsagkyndige retsmedlemmer. Det er jo også med til at øge borgerens retssikkerhed.

I det hele taget er der præciseringer, som betyder, at virksomheder og borgere efter 1 måned kan få vished for, om Skatteministeriet vil indbringe en truffet afgørelse for Landsskatteretten eller ej. Det vil altså sige, at man får afkortet den tid, hvor man kan gå i usikkerhed om sin situation. Det hilser vi velkommen.

Endelig er der bestemmelser om fratrædelsesgodtgørelser ved begrænset skattepligtige. Og der er tale om, hvordan man får sikret, at man ikke kan oppebære et fradrag to steder, her i landet og i udlandet. Det er naturligvis også yderst fornuftigt.

Det er en sammenrørt cocktail, vi her har med at gøre. Det er et nyttigt forslag, for det er med til at øge retssikkerheden for borgere og virksomheder, og det præcisere SKATs regelgrundlag efter den store fusion, som vi har været igennem. Det hilser vi velkommen.

Kl. 11.10

Formanden:

Tak til hr. Kim Andersen. Så er det hr. John Dyrby Paulsen som ordfører.

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg synes egentlig, at Venstres ordfører kom godt rundt på trods af den begrænsede tid. Der er ingen tvivl om, at det her er en pakke, som man putter en masse små bestemmelser ind i, og det kan vi såmænd godt støtte.

Jeg synes, at Venstres ordfører gik fuldstændig uden om en af baggrundene for det her, nemlig at Ombudsmanden har været inde over ting omkring klageadgangen og det klagesystem, man har. Ombudsmanden bad jo Skatteministeriet om at trække en bekendtgørelse tilbage i juni 2006. Som jeg læser Skatteministeriets svar fra december, siger man i virkeligheden – det synes jeg egentlig er en nyskabelse i forbindelse med Ombudsmanden og hans indstilling – at man tager Ombudsmandens indstilling